

27. IX - 38
La mada Meri - A mi és un d'aquells dies
en que tanta distància hi ha dels meus
dèries a les meves possibilitats.

Vol diria per-te una carta ben llarga
i que et fes molta companyia.
Parlant-te de moltes coses. No puc ser
talment del pensament
que acabar de perdre, sinó per
ajudar el seu record en el jo és
d'encaridament en la nostra
memòria.

Pero mi hauras de perdonar. No em
vénen a la punta del llapis més
que besteses, id, pitjor, verganyats
que no em dono la gana de
dir perquè ella no se les mereix.
Hauré de creure que l'èstar
m'atall' embusta poms a
aquest punt la intel·ligència i
la sensibilitat? Almenys la
laure me pragu haver-hi tingut
viam les sales per a no so
un tant en les Saveres.

horas!

É que tens molta companyia,
també sé que la necessites.
Reposa força, i torna ser
hem valenta.

Jo estic millor. Sembla que lo
temps es deu creix a banda. Avui
me he passat de 32.5, ning
ara

Teu

Manny

27-IX-37 b